

om er eens goed op te letten. Helaas weten wij niet, of zij het vroeger ook al deden, want hoe meer wij terug gaan in de litteratuur des te meer blijkt het, dat men vroeger op honderd en een dingen niet heeft gelet. Gelukkig begint dat nu anders te worden en we behoeven er niet aan te wanhopen, dat we te eeniger tijd met vereende krachten nog eens er toe kunnen komen, om op te stellen een tegenwoordige Staat van de Flora en Fauna in het koninkrijk der Nederlanden. Het is niet voldoende, vast te stellen, dat die of die plant of dat en dat dier in ons land voorkomt, maar wij moeten ook weten wat zij er doen in den loop van het jaar, of in den loop der jaren.

JAC. P. THIJSSSE.

Het bovenstaande was bestemd voor de Januari-aflevering, maar is blijven liggen. Thaus zijn wij weer een maand verder. Nog voor Nieuwjaar heeft de vink geslagen, en de houtduiven laten hun roekoe onophoudelijk hooren. De merel zong sotto voce op 11 Januari en toen stonden ook de winter-aconietjes in vollen bloei. Een boerenjasmijn in het bosch heeft een groot gedeelte van zijn bladeren behouden, ook de Ceanothus. De Tuin-liguster is geheel groen gebleven. Peperboompje bloeide met Nieuwjaar, een hazelaar in een Amsterdamsch stadstuinje op 6 Januari. Zaden van de vaste Lupine zijn ontkiemd en de kiemplantjes hebben het tot nu toe uitgehouden. Op 24 December zagen wij telkens tweetallen van graspiepers en akkerleeuwerikken in de weilanden om het Naardermeer. De koperwieken in de voliëre van Artis zaten op 20 Januari te zingen ofschoon het op dien dag met kouden mist is begonnen te vriezen. De bloeiknoppen van de laurierkers strekken zich, bij sommigen zijn de bloemtrossen geheel uit de dekschubben omhooggeschoten; ze zouden zoo kunnen gaan bloeien. Hier zien we ook weer een voorbeeld ervan dat de uitheemsche planten, en vooral de bergplanten, het eerst met de kalender in de war raken.

T.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Dr. C. KERBERT. — Den 24sten Januari vierde Dr. Kerbert, directeur van Artis, zijn zeventigsten geboortedag en hij is toen gehuldigd door een uitgebreide schare van vrienden en bewonderaars. Dr. Kerbert is een der gelukkige menschen, die, ondanks een zware taak en velerlei zorg, niet te lijden schijnen onder den last der jaren. Het was een genot onzen ouden vriend en leeraar daar te zien en te hooren hoe hij vol moed, vertrouwen en werkkracht sprak over de groote en belangrijke plannen, die hij nog hoopt uit te voeren. Wij wenschen van harte, dat het hem gegeven moge zijn om zijn waarlijk niet laag gestelde idealen verwezenlijkt te zien.

De Levende Natuur heeft aan Dr. Kerbert de grootste verplichtingen. Het is nu bijna veertig jaar geleden, dat hij mij den weg wees naar het Amsterdamsche Zuiderzeestrand en mij op allerlei wijzen hielp in mijn liefhebberijen. Toen ruim een kwart eeuw geleden wijlen E. Heimans en ik begonnen aan onze boekjes, was het alweer Dr. Kerbert, die ons bijstond met raad en daad en zonder onderbreking heeft hij sindsdien ons zijn onverflauwde belangstelling en genegenheid betoond. Een bijzonder sterke getuigenis daarvan bezitten wij in de belangrijke bijdrage, die hij het vorig jaar nog aan ons tijdschrift schonk. Altijd is hij klaar om de beoefening van de wetenschap te bevorderen, zoowel in haar eenvoudigste uitingen als waar het haar hoogste belangen geldt en daardoor neemt hij in het leven van zeer vele vereenigingen een belangrijke plaats in. Hij heeft veel moois en goeds tot stand helpen brengen en gelukkig hebben wij reden om nog veel van hem te verwachten.

JAC. P. THIJSSSE.